

[Lynnerup Nielsen.]

erhvervsfond, skal erstatte en del af bestemmelserne i loven om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser. Jeg har forstået lovforslagets § 9 derhen, at de samlede garantiforpligtelser ikke må gå ud over en maksimumsgrænse på 1½ milliard kr., heri indbefattet det beløb på 1 milliard kr., som den nuværende lovgivning giver mulighed for at yde i garantier og kautioner.

Nødvendigheden af en lovgivning som denne kom jo faktisk til udtryk ved, at den højtærede minister lige før jul måtte stille forslag om en forhøjelse fra 700 mill. kr. til 1 milliard kr. Dette tyder i sig selv på, at presset på at få sådanne eksportkreditter med statens garantiforpligtelse er stadig voksende. Der er derfor heller ingen tvivl om, at når den nugældende lov ophører med udgangen af marts måned 1960, vil en lovgivning, der fortsætter arbejdet med at opfylde det vigtige formål at tjene landets eksportinteresser, ikke være mindre nødvendig. Den vil vel snarere være langt mere påkrævet, da man må regne med, at de nye markedsplaner vedtages og skal sættes i kraft. Og har der været brug for en sådan lovgivning hidtil — og det er der i den forløbne tid ført det bedste bevis for — er der heller ingen tvivl om, at der vil være det fremover, da konkurrencepresset efter alt at dømme vil blive hårdere og stille endnu større krav til sådanne eksportkreditgarantier.

Der er foreslået en betydelig forhøjelse af de maksimumsbeløb, som stilles til rådighed til garantier. Men jeg har da også forstået lovforslaget således, at der nu medtages en række områder, hvor der ikke efter den nugældende lovgivning har kunnet ydes sådanne garantier. Endelig er der vel ingen tvivl om, at kreditterne vil blive mere langvarige, end de hidtil har været. Også med hensyn til sådanne langvarige kreditter vil der sikkert blive sat en konkurrence ind fra udlandet, og hvis danske eksporterhverv på nogenlunde lige fod med en række andre landes erhverv skal kunne tage konkurrencen op og gøre sig gældende, må vi have en lovgivning, som giver danske eksporterhverv de samme betingelser med hensyn til eksportgarantier, som en række andre lande yder deres eksporterhverv. I

sig selv giver de nye markedsdannelse det danske erhvervsliv en lang række problemer i retning af omstilling og tilpasning på en mængde områder, og ikke alle erhverv er i stand til at have den nødvendige kapital bundet i produktion og varer, der eksporteres og afsættes med kortere eller længere kreditfrist.

Vi kommunister er naturligvis ikke blinde for, at hvis der skal være mulighed for god beskæftigelse i eksportindustrien som helhed, må der sikres eksportindustrien de bedst mulige vilkår; vi er bl. a. af den grund interesserede i en lovgivning, der tager sigte på, at den bedst mulige afsætning kan finde sted. Vi kan derfor støtte en lovgivning som denne. Vi er ganske vist modstandere af tilslutningen til de syvs fællesmarked på grund af de virkninger, den vil have for vor industri, og også fordi vi frygter beskæftigelsesvanskeligheder; den store forhøjelse af eksportkreditterne, som her er foreslået, viser jo også, at regeringen er klar over, hvilke vanskeligheder vi herved udsætter os for. Vi vil fortsat søge at frigøre vort land fra den slags økonomiske blok-dannelser; men naturligvis vil vi, så længe Danmark deltager i sådanne markedsdannelse, være med til, i det omfang det er muligt, at bøde på virkningerne deraf, bl. a. ved en lovgivning som denne om eksportkreditter og også gennem andre foranstaltninger, som kan tjene til at fremme dansk eksport.

Fondens grundkapital, der skal tjene som sikkerhed for de afgivne kautioner og garantier, skal udgøres af de opsamlede beløb fra dollarpræmieringsordningen og af statens eksportkreditfond; jeg har forstået, at midlerne andrager omkring 220 mill. kr. i alt, og det må siges at være naturligt og rigtigt, at disse beløb, som faktisk hidrører fra eksporterhvervene, kommer til at udgøre en grundfond til sikring imod den eventuelle risiko, der kan være forbundet med de udvidede garantier, som der kan blive tale om.

Vi har bemærket, at der nu skal ned-sættes et eksportkreditråd til afløsning af det nuværende eksportkreditvalg, og at en række erhvervsorganisationer skal have sæde i dette råd, og jeg har forstået, at rådet skal have en større myndighed og skal kunne afgøre en række sager. Hvis